

N:o 10.

Af herr **J. Bromée**, om ändring i tulltaxans bestämmelser rörande artikeln fläsk.

Om man kan säga, att lifsmedelstullar i allmänhet äro skadliga och orättvisa, emedan de tynga ojemnt och drabba i synnerhet de fattiga, så kan detta med mycket större skäl sägas om den vid 1888 års riksdag pålagda fläsktullen, hvilken uteslutande drabbar de mindre bemedlade. Det är en känd sak att det importerade amerikanska fläsket *uteslutande* begagnas af arbetare, för hvilka det är en oundgänglig nödvändighetsvara och ett drygt och närande födoämne. Detta bevisas bäst deraf att införseln och sålunda jemväl konsumtionen från och med år 1887 till och med sista året stigit betydligt, oaktadt den höga tullen, som för år 1890 ensamt för detta de mindre bemedlades födoämne uppgick till den betydande summan af 1,800,000 kronor. Sålunda kunde icke de skäl, bevillningsutskottet anförde sistlidne riksdag vid behandlingen af herr Dahlbergs motion, vara rigtiga. Utskottet säger bland annat, »att afskaffandet af fläsktullen skulle allt för kämbart beröra en af de inom vårt land viktigaste binäringarne till jordbruket.» Men då importen efter tullens åsättande ökats, utan att någon klagan från inhemska fläskproducenter försports öfver vare sig minskad åtgång inom landet eller minskad export af det inhemska fläsket, så framgår häraf tydligt, att nämnda import icke det minsta inverkar på den svenska fläskproduktionen, vare sig i den ena eller den andra rigtningen.

Under debatten om denna tull vid 1888 års riksdag höjdes allvarliga och varnande röster ej blott af motståndarne till lifsmedelstullarne i allmänhet utan jemväl af i öfrigt tullvänliga ledamöter; de

viktigaste och mest talande skälen emot tullen vore dels att den med hela sin tyngd drabbade endast de kroppsarbetande klasserna, dels att en sådan tull icke alls kunde medföra något gagn åt producenterna af svenskt fläsk.

Af de talande skäl jag här i all korthet anfört, framgår att fläsktullen mera än någon annan lifsmedelstull trycker hårdt och orättvist den samhällsklass, som har minsta förmågan att bära den och minst af alla samhällsklasser borde påläggas tunga skatter, i följd hvaraf jag tillåter mig föreslå, att gällande tulltaxa må erhålla följande förändrade lydelse:

Fläsk, rökt per kilo 25 öre.
Andra slag fria.

Stockholm den 21 januari 1891.

J. Bromée.

Häruti instämma:

Gunnar Eriksson,
Mörviken.

Emil Olsson
i Kyrkebol.

J. Nordin,
Hammerdal.

P. Norberg.

S. J. Kardell.

E. Norman,
Östnor.